

Interviu pe malurile râului Bega, cu șefa de promoție din anul școlar 2003-2004

O știi pe **Floricuța** de patru ani, de pe vremea când eu eram în clasa a VI-a. Colegii mei și cu mine o admiram pe ea și pe colegii ei, deoarece era mereu amintită în careu (aducea premii la olimpiade, câștiga concursuri cu clasa, participa la acțiunile din școală). La noi în școală, în pauze, ascultăm muzică și fiecare dintre noi ne place să povestim, să folosim unele pauze dintre ore împărtășindu-ne noutăți sau „bârfe de ultimă oră”. Mai țineți minte? Pe **Floricuța Naghiu**, absolventa clasei a XII-a E, profil matematică-informatică, o întâlneam alături de colegii și prietenii ei lângă boxa din spatele curții, la intrarea în școala veche.

În discuția purtată cu ea am remarcat că **Floricuța** a rămas aceeași fată modestă, încrezătoare în forțele proprii, o adevărată luptătoare, care, dacă își propune ceva, nu se lasă până nu reușește. Am rugat-o să-mi acorde acest interviu în una din zilele când a venit acasă. Răspunsul la întrebări am încercat să-l transpun în rândurile care urmează.

„Dacă ar fi să enumăr câteva din hobby-urile mele aș înșira că îmi place să lucrez la matematică (îmi plac problemele care necesită imaginație) și la calculator (de câte ori am ocazia navighez pe Internet). Uneori, chiar și când învăț, ascult muzică, îmi place să merg la cumpărături și, când am ocazia, îi ajut cu plăcere pe ai mei la treburile gospodărești.

Profilul pe care l-am urmat în liceu, cel de matematică – informatică, m-a ajutat să ajung pe băncile Facultății de Automatizări și Calculatoare din Timișoara. Am reușit să fac parte din grupul studenților de la Calculatoare și datorită unor profesori inimoși care mi-au cultivat dragostea pentru învățatură, pentru matematică și informatică în special.

Mă întrebi „Ce impresie mi-au lăsat profesorii și colegii mei din liceu?”. Mi-am dat seama, încă de pe băncile școlii, că am avut profesori sufletești, buni pedagogi, cu multă dăruire profesională. M-am atașat de dâșii și în mod special de domnișoara dirigintă, Crina Bercovici, pe care o consideram ca și pe un părinte. Dacă îți spun că am avut colegi buni, în adevăratul sens al cuvintelor, cred că ți-am spus totul.

Vrei să evoc acum „Cea mai frumoasă, amintire din viața de licean”. Pe lângă faptul că sunt multe și unice, fiecare în felul lor, „umbra amintirilor” le face pe toate frumoase. Am să mă opresc totuși la surpriza făcută de diriginții noștri cu ocazia sărbătoririi Majoratului, când am vizionat secvențe video din activitățile noastre din timpul liceului. O frumoasă amintire a lăsat în suflet colegilor mei și mie, ziua de 1 septembrie 2003, când ne-am întâlnit la școală cu diriginta și „am raportat” fiecare spre ce ne-am „îndreptat pașii”, primele reușite (la Cluj-Napoca, Timișoara, Oradea, Arad sau Beiuș). Întâlnirea s-a încheiat cu o surpriză din partea dirigintei: am primit fiecare câte

două C.D.-uri „Album de amintiri” și câte o „bucătică din premiile și amintirile clasei”.

De-a lungul celor patru ani de liceu m-am străduit să însușesc cunoștințele primite, să fiu o elevă model pentru mine, pentru părinții mei și pentru școală. Ca șefă de promoție la predarea claselor, sentimentele care le-am trăit au fost de satisfacție și bucurie, că am fost aleasă să îmi reprezint colegii la această sărbătoare.

Mă întrebi despre „viața de studentă”. Cu experiența mea de un semestru (deocamdată sunt „boboc”), pot spune că este mai grea decât cea de elev. Materia de studiat este multă, cursurile, seminarile și laboratoarele trebuie să le frecvențezi și să le pregătești temeinic, dacă vrei să ai rezultate pe măsură. După terminarea Facultății, aș dori să lucrez în domeniul calculatoarelor.

Pentru că mi-ai dat șansa să adresez câteva cuvinte colegilor mei mai mici, le-aș spune, cu toată sinceritatea, că pentru a avea rezultate deosebite trebuie să muncești singur și numai acolo unde întâmpini greutăți să ceri ajutor. Le-aș recomanda să aibă încredere în ei, să aibă personalitatea lor, să îmbine învățătura cu distracția și să-și respecte părinții și dascălii. Profitați de ceea ce vi se oferă în cadrul liceului (îmi place să spun al nostru), învățați, transpuneți în practică ceea ce ați învățat și veți deveni „învingători.” Vă spun sincer că sunt mândră că am terminat liceul, alături de colegii mei, la „Ioan Ciordaș” Beiuș. Mult succes tuturor !!”

Închei aici interviul meu cu **Floricuța** dorindu-i din partea mea și a redacției o studenție frumoasă!

REBECA Sala, XA

P.S. Vă este dor de generația 2002-2003 ?
Accesați pagina școlii aflată pe Internet.

ROMÂNIA NOASTRĂ

BIANCA Herlaș, IXB

ROMÂNIA noastră mică

E o țară „strălucită”,
Ea cuprinde bogății,
Munți și dealuri și câmpii.

ROMÂNIA, țara mea,
Stă de veghe, stă și plânge,
Se încruntă, nu-nțelege,
De ce-n ea și azi se plânge..

ROMÂNIA, țara ta,
Are oameni harnici tare,
Ei au și un suflet mare,
Sunt „the best” între popoare.

România noastră mică
Va rămâne „strălucită”,
Dacă ne vom respecta,
Vom munci și învăța.